

^t?f*tiW.

T-^Tmn!;ir;i7tTT'r;-^"r';"-i=71',"—Tiji>i^,7^,V'li^fi

V- .^'-iri-v-ürt'^4,'y'^i'r?','^f'

IL-n--*sVün. i: .
•'Ii' ;:

М-

ī ,^C- .'''

¿^r-"*" Üii

>h) .a

fii

^<i

::..HE>^.-..f

vi

m 1

r!i

j^_aj

;liè

i'HW-ei;^

I-...;- i ^¿^.

í:

ím m

^ow¹i^{\$}

m'^

z^'

^H,i,

^ t'! .«|j

S

íH

r

ij r:í
K:l* n.

l.. (•
^.-^•j.vr:
»!•-

•:" IV.

||- -

n

, V ^ , ^ .

[r-, , ,]-J»HMJ..!^l-^4>.^*frl.

r^* ^

!•-

/

UULIJ

9/6

REVISTA_gLOTINA

m PUBLICACIÓ MEITSUAL. ©®

Any í"™ É® 6^ níím» 4.

©^ CLCT ItiHol íle 1905 ^

Siíscrípció; UT? any ptas.

Números solts: ü*5ú

Redacció SíUií Esícvc, p/= 29.

FVBLÍrÀ ^

oLor

® No SI^ DONAlãA CABUDA E\ t.A^^ PAv^tXAS
n' AQUESTA RLZVISTA A LQ QLL \S líEJ'EREÏXt A
rOLÍTtCA ACTIVA,^ _____ ^ ^^ Mí ^ at ^
© S' AD-AMÍTERAN İKEWALLS EX CATALA Y AL-
TRKS 1,LHXCÜES. ^ ^ 7fl ^ ^
® ^ SE DONARA NOTICIA DC LAS OBKAS 'j'^l'^ji^l:.
Vllx A N' AQUESTA REDACCIÓ. DE LAS JJC^;_SI^^í
REtSÍN DOS EXEMPLARS. S^EN' FAüA LA CRÍTICA.

y^.

•^a

.[^]J

Jl

16/Q volQiiG catalanCi, pel

©V. ©^)E:xxke* Sappei% iratc&vaticb

be la ^Inívcveüaí be iTübtngcn {'¿Ueuianva*)

TRADUCCIÓ D' ESTEVE CAHDELLS.

Conlc mul taula y una Jibara.

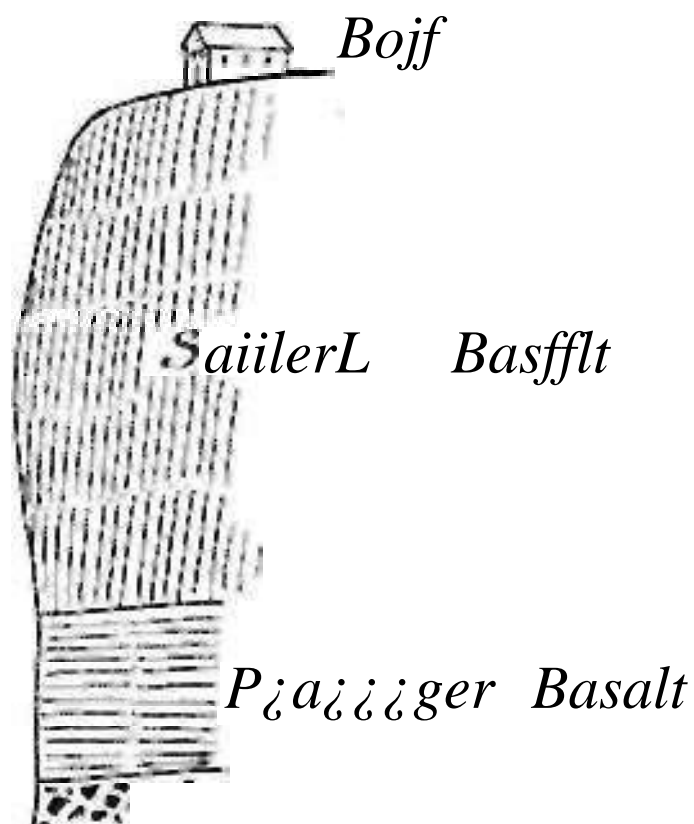
t^" IL cat^ilana provincia de Girona s' observa un gran nú-
iTiero de corrents basalticias més ó menys clLSpjrs:ííi ab
alguns conos tV escoria ben Ibimats, loi quals s' ;iiunian
al voltant d'Olot, Aquets petits volcans foren ja descrits al
any 17%; al 1841 D. Francisco Bolòs ne parlà ah més ex-
tensió; LyoU, de i3illy, W'illkonim, S-uai't-Mjatea:h, Vidal y
altres se nMian ocupat mos tart; aquets clos üarcers ab oca-
sió de la Excursió de ta Societat geològica Iranccsa. Qui
ha descrit méi extensament aquets volcí'ns ha sigut l^ Ça-
rez. Jo puch confirii-^ar casi sempre'Is seus datos; solzament
en poch's casos estich obligai á reetilicar la seva exposi-
ció, Puch donar compte do novas parLiculariLats dcltcrrer
volcúnich d' Olot com demostraré en las sogílents ratUas,
Desgraciadament la meva estada á Olot y voltants sigLu^
de curta durada (del 20 al 2:Í de Scplcmbrc de 1903); per
altre part 'm trovi ab pluja que m' obligà A limitarme ÈII

estudi de las montanyctas volcánicas (conos d' escoria) re-nunciant a fer un mapa del terrer y una investigació de las correncs basálticas superficiales ó cobertas.

Es costós de fer un mapa, puia,- falta per fonament un mapa topo^Táficii que deuria anar acompanyat d^ un de gcolOgicií. Ei relativament millor mapa del terrer pero encara no segur está en el plano del riu Fluvià (1:200,000) imprès en el Ca-tálech de la Exposició Regional Olotina de 1903, Els estu-dis preparatoris pera la construcció del ferrocarril de Giro-na á Sant Feliu de Pítllarols qu^ ha d^ tirrivar més tart fins á Olot, podrían proporcionar datos segurs pera fer un mapa del terrer, més no ls poguí adquirir. Aixis lo niu croquis l' he hagut de fer segons el propi itiner.iri; las distancias las he fixat per el número de passos; las direccions per compás de ma, y las alturas per raneroide. Desgraciadament ni en Montalivet, ni en la torre de las Bisarocas tenia l' aneroide; y en el cráter de Santa Margarida no pugui fer be la lectura; de m^jdc que ^m ve-gi obligat á pendre V altura aproximadament-

Tots els voltants d'Olot, son de terrer terciari quals es-tratos son una mica inclinats; mes per cambis lleugera-ment rápits de direcció y inclinació que s' han verificat, Jas relacions tectónicas no son fàcils de veurer. En las profunditats d' aquell pafs se trovan depósits quaternaris de limitada extensió; é immediatanient sobre, s' estenen las co-rrents basálticas de CastellfulHt y Las Planas com han ob-servat Francisco Bplós, y mes recentment L, Care%. Se reconeixen las relacions de las capas en el cingle del poble de CastellfuUit sobre l riu Fluvià: la part alta del perfil l' ocupan hermosas calumnas escalonadas formadas per masses de basalt; L, Carez ha pogut disting-ir ciach series de prismas una sobre l' altre. Aquesta massa de basalt d' uns **trenta** metres d^ estensió descansa sobre **una** d' uns 8 á 10

metres, la qual en sa part interior es porosa y acaba en la desigualtat dels restos quaternaris. El lloch de separació entre la part líisa y prismática del basalt no la poguí aï-cansar; per lo qual no esich segur de si. ítquesta 's deu á una corrent basáltica mcno^ antigua que hagués passat per demunt de la llisa.

Tertiar

al

Mes enllá de la riera, que vinguent del est del cingle desemboca en el ríu Fluvià, s'observa una niontanyeta basáltica, que no'm sigue possible visitar per falta de temps. No -m cap el menor dupte de que estava unida anteriorment ab la massa basáltica principal de la quai la degué separar el riu.

La corrent de lava de Castellfullit deriva segrons datos de L. Carez de la Garrinada; devia sortir d'aquest volc á en direcció nort pera girarse més tart al est de! Fluvià. Jo no puguí comprobar aquest assert; més crech que lo més alt de la corrent, ha d' estar en la capa inferior de la míssa

de lava; donchs !a superior provú ú' una corrent basáltica originada en un volcí desconegut fins are que 's trova á Beg-udá, no obstant no estich ben cert de la certesa d' aquesta opinió meva per trovarse el volca de referencia cobert en gran estensió de tcn-ra laborable. Las niassas de basalt que segons Carezse trovan entre'ls volcans d'Olot y la ribera d2 Ridaura, derivan ab ssgurelat d' aquells volcfins; aixis donchs es natural que la lava que 's trova desde Olot fins á La Cot provingui dels d' aquesta darrera localitat; mes sobre la presencia de masses de lava en e! sudest y sudoest d' Olot, aixis com de las estretas capas de basalt porós del est de Sant Cosme no puch donarne noticia.

Els petits volcans de la comarca d'Olot se divideixen en dos grupos; el del nort pròxim á la vila; y altre sud en Santa Margarida de La Col. El grupo nort se .-^ompon de tres volcans coneguts desde molt temps: Montolivet, Montsacopa y La Garrinada; de las Bisarocas y '1 A. prop de Beguda (aquets dos m'és petits); el segon grupo comprèn el volcà de Santa Margarida y el de Croscat y els senyalats en el mapa ab las lletras B, y C. Si D. com sospito es un parassit del de Santa Margarida y E. una montanyeta d'escoria, no ho he pogut; comprovar per cesserme imposible visitar els llochs ahont se trovan. En la pendent est de^ E. vaig apreciar tot caminant estratos inclinats en di-

^ ^ ^ ^ " ^ ^ ^- [Pi-obablement terciaris); més la forma de la ^::^--çim^'m determina á creure que's tractava d'una coberta :.... , vA-'d^érdoria.

^..^_i^'^ En general els volcans d^ Olot y de Santa Margaridíi son molt seifitlants en la seva composició; son fets de greda sóital solzftinent en la Garrínada's veuen penyas y conglo- iTieràtsí de greda- La naturalesa de las pedras volcánicas únt soltas eom disposadas en corrent es uniforme: exclu- bivament basáltica. En r examen de cinch mostras diferents

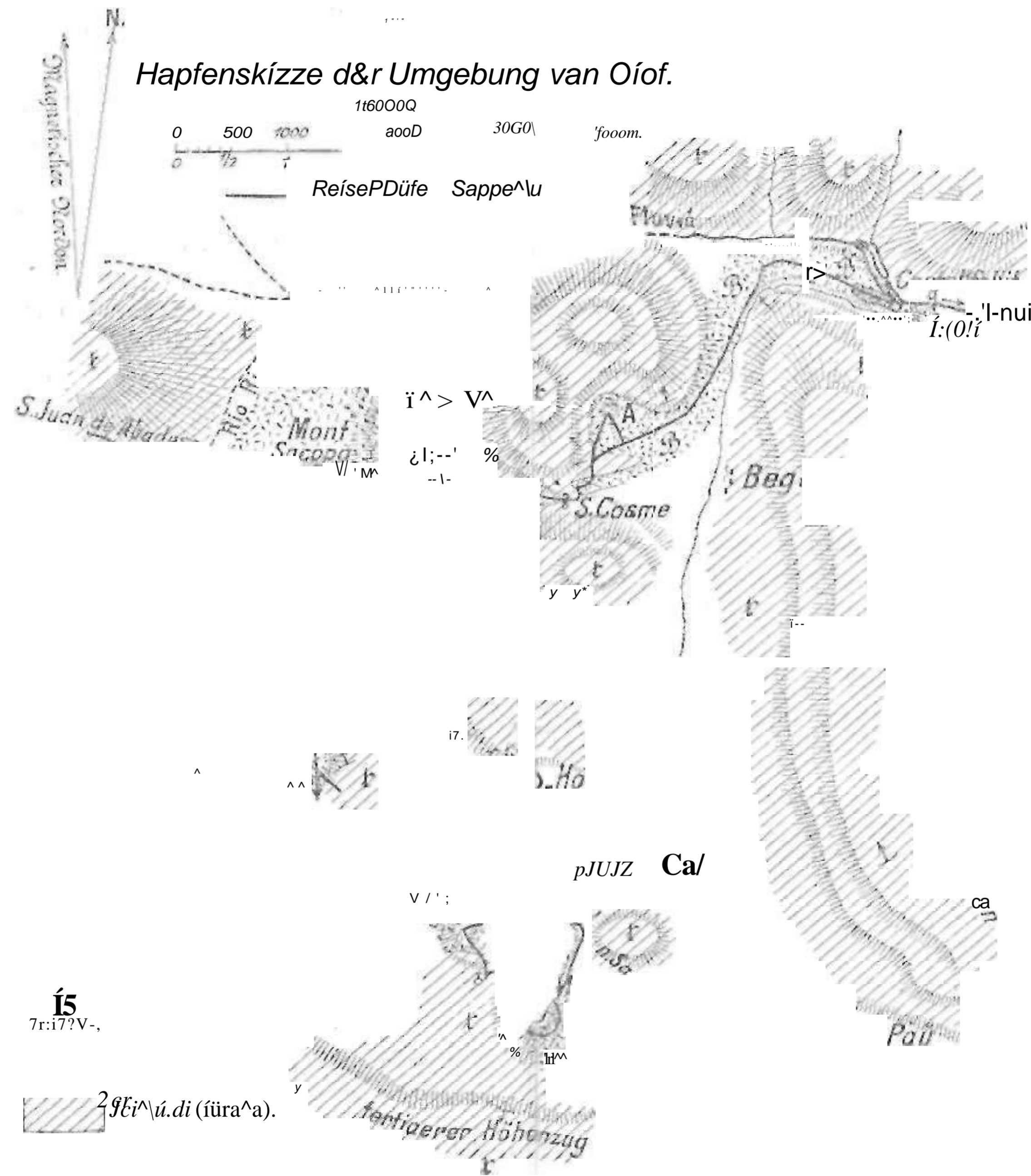
de pedrís fet per mon ímich A- Berrear s'ha trobat basaU de fekk'iÈpíit. Ab molta freqüència 's veuen bombas; particularment en la part oest molt irregular de Croscatj illa Garrínada, MontoHvet y en la montanya d'escoria A.

Montolivet es el volcà situat més al nord-oest dels d'Olot. Segons Carez te una altura superior íl 100 m. En lloc d'un cràter se'n A'CUCH perfectament dos en direcció de Norí á Sur que 's presentan ab la paret nord destruída. Per no poguero determinar clarament la profunditat del colicít al sur, no pugui Jixar las antigues relacions que l'indrianel dos cràters. La formació del Montolivet; degué estar dominada per vents impetuosos del oest, donchs la part de ponent té poch materials dels que devia llensar el volcà, estant immediatament apoyat sobre 4 terciari, En cambi 'á la part de llevant eaygueren grans masses que ocupant gran extensió y alsantse á un nivell superior al altre, fan irregular la copa del cràter, qual superfície mes alta formant planeta ha sigut modificada per l'home construinthi una torre-fortalesa. El diàmetre del principal cràter (el del Nord) te uns 300 metres.

Al nord-est y á curta distancia de Montolivet s'alsa el volcà de Montsacopa que 's presenta molt regular y ab uns 80 metres d'elevació. El componen escoria y sorra si be la part inferior participa del terciari, Alpende la montanya ^s trova segons Carez lava compacta; això deu ésser en la part nord que nó pugui visitar; doncs en el sud en un esboranch que ha fet l'home á 14 anys, immediatament darrera del cementiri, vaig veure exclusivament escoria y íapülí. El fons del cràter el cercle tindrà 120 metres de diàmetre; y l'altura del cràter, será d'uns 6 ó 8 metres. El costat sud del d'aquest ha sigut modificat ab la construcció de Sant Francesc, Malgi'at aquesta trans

Vf

^ iztj

t- -^

O "Id

si

nĩ —

l- ^

>

^73

S •

W '—'

P

« **i** ^U _{TÜ}

p^

O **s** ^O _{C3}

Í5
7r:i7?V-

2 *ŕi^ú.di (iüra^a).*

QMaaxaúz.

ñciíl, SC poc veure que la part que dona al mitjdia e^ més ample que las altres, !o qu'Ü vol dir que mentres estava en erupció ^I MontsKCOPA vents del nord obligarien á llensar els materials al costat oposat: més éiquets^ encare que de consideració no son tants que fassin creure qii" aquells vents tinguessin molta forsa.

La vessant est del Montsacopa *s toca ab ia de ponent de la Garrinadn, qual cima s'eleva uns 25 metres sobre'Is voltants. El costat oest d'aquest volcà té un aspecte m<?s irreo'ular que 'l Montsacopa; no 's compon exclusivament de materials solts; ^Is cims norts de la montanya presentan rocas de basalt y un conglomerat de pedras rodonas ba-Síquicas unidas per un ciment també basáltich, La irregularitat de la forma de la Garrinada, prové del domini en que estavan ^s vents del oesi durant ia sua formació, si be obravan dèbilment; per aixó s' csplica que 'I coslat de llevant liajÍ quedat més alt y més ample que 'Is altres; y principalment qu' hag:ués cambiat el punt de l' erupció y que en conseqüència ^s presentin tres cràters diferents en direcció de nord á sud- Del que estil situat més al Nord (IU) solzament se conserva la mitat que dona á mitj-día. El diàmetre seria d'uns 150 m.; el punt inferior de la part conservada, dista uns 45 m. del cim de la montanya y alguns 10 metres del costat inferior dels del cràter sud, coronat avuy per una casan

El cràter del mitj (II) devia ésser rodó; arc no 's conserva 'I costat del sud per la formació del que parlaré desseguida. El diàmetre del cràter del mí:] és d'uns 240 metres. El sol) pia, está uns 60 metres sota'l cim de la montanya.

El cràter del Sud íl) que té un diàmetre d' uns 300 metres, es el que millor es conserva. El costat del mitjdia encara que de poca altura, 's veu també perfectament. El

sol a aquest cràter estal uns 120 m, tk sota del cim de la montínya; la pu"t mós fonda del cüytat snd no s' alsa *más* de 2 metres sobre la més inferior del cráter. En las covas de la masía que &' alsa á mitja montanya, 's trovan molt^ *Ou-fadors* 6 sigan cavitats de las qials suri en días de calor ibrta, aire atmosiéricli frescb (!). La forma del cráter es elíptica cap al Nort y recta al sud.

No ^s pot ñxar V ordre d' antiquitat d^ aquets tros cràters; mes considerant els deíectes dels del nort se pot creure que sería aquest el primer de formarse. Desgraciadament en el Uoch ahont se tocan ^ls del sud y del mitj, no hi ha cap lloç qual forma (cóncava ó convexa) ^ns permetés determinar r antiguitat dels dos.

Aproximadamcint á un kilúmetre de La Garrinada s' aixeca de la coberta basáltica de la la falda sndest d' Olot una montanya petita 'n forma de íerradura formada per basalt pords y escoria. La part noroest está coronada per una torre anomenada de las Bisarocas. En mitj d' aqiesE:a ierradura y cap al nort s' observa una dcpressic3 conrcimada •com els cràters de Montsacopa y La Garrinada. Mirada en conjunt sembla 'l resto d' un cráter que tindria 100 metres de diámetro.

El darrer terme dels volcans del Nort d'Olot es la petita montanycta d* escoria A, prop del poblet de Beguda á uns 2 kilOmetres al est de la Garrinada. L^ altura es de uns 20 m. No's veu cap depressió de cráter, pro sí una cavitat molt ben feta en la que s'observan capas d'escoria, que 's pot ben pendre per el punt de V erupció, d' ahont surtirían'Is materials que s'han disposat en capas pera for-

(i) liufadors semblants "s trovan segócis D. Ramón Bolos (CaUi-lech de la exposició del Institutí Olotí p. 2S) en las Feixas PoiU (San Cristòfol) Ventós, Coromlna de las ;Fonts y altres llochs de la costa de Ratet.

= IOS =

mar iÉI montanya. Lo anés possible es que; 'l trevall del home que ja he mentat més amint ha^j dcstniU cils indicis d'un volca. El grupo siid deis volcans d'Oíot's trova á uns de 2 y mitj á 5 kilómetres de la mentada vila, als voltants del poble de La Cot. Ei més ben consei'v;it es el situat més al sud descrit per L, Carez ab el nom de volcà de Santa Mai-garida, En la formació devian dominar vents del sud-oest tant forts que tiraren tots el materials á la part nort, Com á conseqüència d'aisó, la tercera part del volt sud-oest del críUer, no 's compon esçlusivamenC de masses eruptivas sino d'arena y cal del terrer terciari: la pendent interior del cráter es bastant encorvada y escarpada con: ho sería si donés á un mar; més la cresta d'aquest voltant es irreg;ular trovantsbi elevacions, separadas per depressions. La més profunda d'aquestas en la part sud-oest que 'ns ocupa 's trova 18 m. sota el punt *mus* alt d'aquesta part sedimentaria y 24 sota la més alta de tots els-voltants del cráter; no obstant estil 30 metres sobre ^1 punt mes fondo d'aquest.

La part norest de la par^t del cráter, es ben formada, pero mostra dos elevacions casi iguals (al est y al norest del centre del cráter} d'uns 750 metres sobre el nivell del mar y 30 metres sobre la depressió més profunda d'aquesta mateixa part de la paret y uns 150 m, sobre el plá de La CoC (la Iglesia de La Cot está á uns 630 m. sobre \ mar al sud de C).

Els vents del noroest imprimiren una forma elíptica á tot el cráter en direcció al noroest. L' exe mes llarch te uns 400 metres y el curt uns 350. El sol del cráter no es plá sino inclinat; te uns 200 m. de diámetro. Está aprofitat com tots els bons cràters d'Olot pera 'l conreu, mentres las pendents serveixen pera forratje.

Las corrents de vent del noroest escamparen natuialment

els materials projectats pot volcà y en direcció norcst cubriit las peclras terciarias; á 900 metres del centre del cráter al norestj allí hont la carretera de Santa Pau descria un gran arch hi lia las í^raderas (LapilUschiclit) qu'ocupan "uns quatre metres.

^ Si't turoaet rodó D. cobert de greda nega'a que's trova-íil pcu nort cie la Tnontan3'a es un petit parássit scu O st escá format per sedimentació com dich més amunt, no está encara comprovat.

^ Coni el volca de Santa Margarida entran E^edinient.s,..cji__.^ cl C, de quai paret sols resta la tercera part, S'ai^ieca uns 100 m. etres sobre l phl Ue La Cot.

"• Alcst y al norest de La Cot se veuhen dos volcans ben v caracterisats: B. y Croscat. El primer tG una forma nioU regLflar y en la pendent oest-s'observa una plana incHaa-da cap al Nort; en sa conseqüeneia la part de ponent baíxñ;^ més que la de llevant; el criUer s'eleva nns 15 metres sobre 'l plá terror del est. Si las particularitats aquestas el fan presentar irregular^ en cambi 'l crclter y la paret es perfectament regular, de forma, rodona; el diàmetre es d^uns 30 metres; al nort y al í^nd depressions inclinadas; ai est y al ocist elevacions. Els voltants d'aquest crfiter tenen en conjunt form'a de rodet. LM dcpressió^ més fonda dels voltants se trova al sndj algtíns 2 metres sobre 'i punt inferior del cráter y 3 metres sobre la punta més elevada del oest de la muralla que cslA uns 645 metres sobre 'l mar.

El més gros es el de Croscat, en qual cima es veu una torre rodona; está 750 metres sobre 'l nivell del mar, 150 metres sobre 'l plá de La Cot, y 160 metres sobre ds seur. alrcdedors immediats. La part oest dels seus voUs estil conüplctameat destruïda, mcntres la forma di^ la montanya es d'una feri'adura allargada. La cima més elevada ^s veu al Est davant del crl^ter com en la majoria dels volcans apa-

— lio =

gats. El cráter devia tenir avans forma cUpCíca en direcció O, N. O. á E. N-O, cstrenyentse en aquestíi darrera: el diàmetre sería d'uns 350 metres. Encare qu'avuy está uti- Usada per boscos y prats, sembla que ^s compon d'escoria. Del peu oest de Croschat sortiren corrents de lava; y un turó irregular en aquest indret Ibrmat per escoria y bombas demosíran que la erupcirt sería violenta en aquella en- contrada. Tenen també molts bombas (1)'Is turons situats al quart kilúmetre de la carretera d' Olot á Santa Pau, Las corrents que 's veuhen en aquesta carretera procedeixen de Croschat y de sos alrededors. una corrent se dirigí íii nort com pot vcures al sud de B.^ al oest de la masía vehina seva ^n un marge. No poguí determíuarho be pera senyalarla ^n el mapa pel poch temps de que podía disposar. En vista d'aquets fets y de la possibilitat de fer importants dcscubrims en la comarca interessantíssima d'Olot, reco- mano la seva visita, que es facil^ pera ferne fondos estudis.

(1) Actualment ne Lé hermosos exeiaplars 1* institut geológich y geográfich de l' Universitat de Tübíngen en el sau Mui^eu.

ÍL' avt á eiot cii cl otclc XIX

I.

No sabem si hi haguts cap pintor ni escultor lili de la vila al començament d'aquest segle; lo que se sab es que hi havia escola de dibuix y aquesta era dirigida per un artista ilustre, un artista grabador, en Joan Fanyó. Fou aquest nomenat mestre de la citada escola en 1783 pel célebre Bisbe de Carona D. Tomás de Lorenzana, y per la academia de Belles arts de Barcelona^ sostinguda encara en aquella época per la junta de còrners de la mateixa ciutat. No tarda gaire a morir lo célebre Bisbe, ni son successor, que per l'escola de dibuix d'Olot valia tant com el primer^ y en aquells moments esclatà la revolució francesa, que ocasiona la guerra Gran: ím ílagòU pet" l'art qtiè sols viu entre la pau y benestar.

Terminada la guerra ab els exercits més forts del mon, mercès a la energia dels catalans, al curt temps esclatà la guerra del any vuyt, que durà fins a l'any catorse, després vingueren las renyinas entre realistas y liberals, més tart la guerra dels set anys, y per últim la dels Matiners^ totas las quals se n'enduguéren cada una un llençol, de la única escola y centre d'art que hi havia a Olot. La darrera carlinada se 'n emportà unsols y mferfega y s'hagué de fer foch nou. Perú tornem enrera.

Malgrat j'esscr en Joan Panyó un bon artista, un home de gran insuucció y d'innmellorables qualitats personals, segons testimoni de diferents deixebles seus, y segons se veu per sas obras, no logra traure cap artista ni deixeble remarcable, mereés aï sistema d'ensenyansa del dibuix imposat per la rutina de la época, y á la decadencia del art, y de casi tot, que ja s'obscibavu per tot arréu en Espanya. La dinastía borbónica qu' en sos comensaments omplí l museu de Madrit deis miíllors quadres del mon, y protegí ais artistes, arriba en lo siglexix, deixant marxar al extranger ais miíllors ^enis d^ Espanya, imposant la rutina ofieííll en la ensenyansa de las Bellas arts, i-

Degut donchs al sistt^ma execrable ab que s'ensenyava el dibuix, ja al final del sigle xvni, resté d^ extrany, que'l que decora la iglesia del Tura, y executa en la vita d' Olot y en la comarcíi innombrables obras de decoi'aeió, algimas molt notables, no logres traure un deixeble que deixés cap rastre del seu íjtis per la teira. ¿Hont havia après V art en Panyó? ab lo seu pare, ab eis germans Tramulles^ ab en Pasqual Pedro Moles 3' tota la colla de grans artistes, eíxíts de la escola de i^arcelona, creada per la Junta ,de Comers; d'aquella junta comercial y artista que ha íet t:mt y donat Cant nom á Barcelona, y com la qual, no se 'n sab cap més exemple, d' jiquella Junta que pensava en tot, com els autichs reys de Catalunya- Pero tot naix, creix y mor en aquest mon y al desaparèixer la inñuencia déla Junta de comers comensá, la del Estat espanyol, iniciantse la decadencia del art en tots els rams y establintse la rulina oficial en totas las academias de dibuix, no sois de Catalunya, sino de tota Espanya.

Existeix en la actual escola de dibuix d' Olot, un dalo precios del íiny 1825, que retrata d' una manera admirable la situació del art en nostra terra en lo primer ters del sigle

XIX. A través las vicissitudes perquè ha passat aquesta escola, desde 1783 finsí á 1877, és un verdader miracle que s'ha conservat. Es un dibuix, á la ploma, copia s'un grabat insipit, ; lo més lleig que puga imaginarse. Está calcat y trevallat íb pulcritud exquisida, représenla un port de mar en un día de movimentj la copia no ^s díiiLingeix del original^ totas las parís, tant la més bunyol com !a que no ho es tant, son copiadas ralla per ratlla, ab í' escrípol més rigurós, Porta un rótol poetich, d' auca de rodolins, també propi de V época, ; *El marinero d'Uigentc aparexa la nave incontincnlc. Dedic. á la academia de Bellas artas de la villa de Olot. En BlancSj año de 1825. Por la phuaa do José Vilar y Ribas.*

Ab aquesta mostra iV lli ha de sobras pera estudiar y comprendre fins al extrem hom arribava la decadencia en la ensenyansa del dibuix. Es l'clar qu' aquest quadro del *Marino diligente*, de 40 centímetres d' alsaria per 58 d' ampiarla, havia de causar sensació en la escola, está clar que ^ls deixebles emocionats, desiLjarían arribar á tal grau de perfecció y farían grans esforsos pera imitar al deixeble de Blancs- Pero encara'l mestre no savia si aquest noy, en Joseph Vilar t'nia ó no tenia disposició pel dibuix, encara ^l mestre no savia si 'l deixeble veyá ó no veyá res, tocant aquest art, lo que 1' avúy pbt saberse d' un noy de i() anys al cap d'una estoneta • , d'haverli vis: agafar el carbó- Tota la ciencia del dibuix d' aquella época tristíi, se reduhía á lo mateix, á escarnir, á copiar ó estrafer lo que havia let un' altre, tant sí era bo com 1 dolent, lo mateix que 's fa encara, y 's farà, en els col·legis de monjaSl·l La missió del mestre consisteix en vigilar al noy que té disposició y en teñir compte que no caygui, que no y' ameneri, que no s' enrutitií, si no té gayre disposició, á copia de bregar podrá apcüdrc quelcom, si no ^n tó gotíi, al curt temps desapareixerà de la escola perquè ell mateix compendrí^ la situació cri que'9 u-óbíi' '-"

Jo he vist alguns pares que quan acompanyen fills a la escola, s'entusiasman elevant del quadro del noy de BUmes, y al observar que jo me poso a riure se quedan frets, així prova que en art tot lo dolent s' encomana més depressa que la mateixa pesta, Al costat del *Marinero* hi ha una apuntada al carbó sencillíssima, d'en Blay, un retrato meu, fet ab vuyt ó deu minats. No hi ha cap noy a Olot, dels que van a dibuix, que no l' hagi copiat, ó no ho hagi probat, y no hi ha cap que s' hagi fixat ab *El Marinero* y cada día, durant tot el curs, trovaritn algún xicot que furga y ramena devant d'aquella apuntació, per veure si n'arrenca quelcom. ¿Perqué tot aixó? perqué en las quatre ratllas que cubí d'en Blay, hi ha art; quelcom de sensüiesa, que atrau, que encanta, que so 'n endú la curiositat deis petiis y deis granin, quelcom de sentiment, una íorsa extranya, que seduheix al que 's guayta al dibuix. ¿Perqué la indiferencia inés gran, devant del dibuix del *Marinero* per la enorme oposició del sistema de dibuixar, perqué fins els noys de 12 anys comprenen qu' alió es una bestiesa, un trevall brutal, insoporable, que no conduheix a res.

1. Durant l'estada d'en Panyó a Olot vingué l'escultor Ramón Amadeu, que executà aquí diferents obras, Fugí de Barcelona perseguit pels francesos, per ser bon patrici. Sembla que la influencia d'aquest artista s'havía de sentir ! Entre 'ls aficionats de la vila y no obstant no se 'n veié cap, de manera que quan en Panyó tingué l'encarrech de fer el temple de SanC Esteve, se veyá ben clar que a Olot no hi havia cap escultor, puig si n'hagués tingut un a sa disposició, d'altra manera haurían fet sas obras arquitectónicas, y

X Fou en Panyó un artista desgraciat: a demés de morir els seus fills en una edat que podían ajudar-lo, la miseria l' perseguí sempre. Pinta l' iglesia del Turaj la casa Noguer de Sa-

X,

gavó y la parroquial del mateix pobl> altrás Innombrables obras en la vila cl' Olot y en la encontrada y entre las més capdals, la capella del Christ en la iglesia ú^ Puigpardinas, hont hi deixá un Sanl: Pere y Santa Magdalena, que no recordo haver vist may cap pintura al tremp tant pastosa, tant sentiaiental y tant ben dibuixada.

No he vist més que un quadro al olí d' en Panyó que reunís totas las condicions; una Cena que existía al antich convent de Caputxins abans del any trenta cincha que passá en una de las sahis del Hospital lins al any 86 ó 37, y íou reclamat pel nou convent en dita época y colocat, crech, en lo menjador del cdiíLCÍ actual. Lo que passá ab aquest quadro ompla de iadignaciól·l Se trobava aquesta tela en tant bon estat de conservació que no era necessari tocarla poch ni moít, passanthi per sobre un plumay quedava restaurada pero al bon home amich meu P. Tomás de la Pinya, li passíi per la barretina que el quadro s'havía de netejar y restauráis majorment las figuran del Christ y Sant Joan, perquè deya que tenían las caras csblanquehídas- Crida á una senyoreta deixeble meva, que savia hont tenía la ma dreta, y aquesta li responguin que 'l quadro no s' havia de tocar de cap manera y que en cas d'haverse de fer, no 's veyá cUa capassa, perquè l; semblava molt dillcil, y que aquí ja hi havia pintors inteligenls, que'Is consultés, que no l' acóncellarían pas malament- Lo P. Tomás li respoiv; gué que si ella no voh'a ferho ja'n trobaria un'íiUra que sabría més, y posaría'l quadro eom nou. Y eíctiv^am .^ .,

malgrat els diferents passos que's practicaren al objectjHSE&^B-^ ^• fer desistir al prior, el quadro fou profanat per una mTMja, .• ^ ^ y. que no possehía cap coneixement d'art, las admirable^ esa- mfas del Christ y de Sant Joan, i:ranslbrn:adas en tiposfife b& i r f A f ^ Ij al assumpto, completameaC dcsvirondada. Cito aquest7A::as , ^ -i^Ní que n podrfíi donar molts detalls curiosos v ca ric ¿mires caáj.i>7 ii

perqué 's vegi fins hont pot arribar la desgracia d' un artista com en Panyó, que de segur, apreciand aquella obrí com la millor de sa carrera artística, la posteritat no ha pogut íidmirarla, ni estudiaria, ni grabarla, tinguentla à Olot, yá Olot s' ha fet malbé per mans barroheras, y en una época en que hi havia artistas de gran valúa, que lamentavan la profanació. En aquell quadro no hi faltava res, dibuix, color, expressió, moviment^ vida, ayre, en els demás pintats al oli pel mateix artista s'hi troban defectes de dibuix, encara que pel preu á que 'Is contractava, se pot dir que li pagavan el carbó pera dibuixaries (1),

Aquella febra á' art ab que pintava 'i grupo d^ àngels de la dreta, en la cúpula del Tura, 'l sentiment, armonía y misteri dels de ía petxina, 'l dibuix ençrgich y pastós de Judit, la expressió de Sant Pere y Santa Magdalena de Puigpardinas (nvuy desaparegudas abdos pinturas) la tela del íbnse del monimenc de la Pinya (avuy desapareguda) las ánimas del novonari de Sagaró (ja casi esborradas) tot això y mil altres assumptes plens de color y de vida, quedà per ell sol, no logra transmetre la tebre d' art á cap deixeble, mercès at mètode de dibuixar, à la rutina de l' época, al convencionalisme tonto de la primera meytat del sigle de las capsas de mistos.

^ ^ -
(i) Bn Panyó no pintava sempre assumptos oiMginals, moltes vegadas els copiava. Aquesta Cena, té. en quan à la composició, forsa rieaiblansa ab Cenas italianas, pero á'assimilava lo dels demás l·lb una l'aciliíat pasmosa, encara que Jo seu jí resultava millor. La Verge de la cúpula del Tura es copiada d' un grabat que rxisloix à ca'n Bolús, pero tant assimilada al seu isLil, que iiniúú dii'iarjue no fos seva. El monument riel Tura tampocli es complciament original, pei-o possehia en Panyó un arsenal de u'[-abatsdel Tlepolo y aquets li simpatisavan, Ío tentavan y tal volta pera estalvjar feyna, mollas vegadas acudia á la cartera lie graljats. Jo prefereixo lo seu. lo compleLament seu.com eis quadros del crohuer del Tura, que malgrat els anacronismes y mitas de dH^dix, exalan certa olor del terror, d'ayre de la patria j son plens de poesia y sentiment,

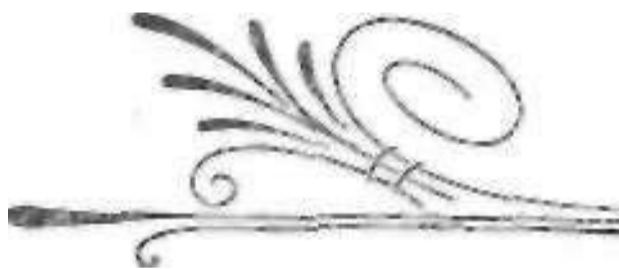
·w
t
y

Las obras arquitectónicas *ÍV* ca Panyó durardn molt *més* que las obas al tremp; sense cap títol academích, era *més* arquitecte que molls arquitectes d' ara, erri constructor y artista^ duas qualitats que s'han de trobar reunidas en un home sol, 3' pocas vegades s' hi troban- El campanar clel Tura, la capella del Christ de Sant Esteve, y el templet que serveix d'altrar major, parlarán durant molts anys del seu talent: donadas las corrents de *V* época, atesa l' *ififalíbiíad* del *VJ*truvi y tots els obstacl.es arcaichs que pribavan ei progrC's del art, els que contemplin las citadas obras hi veuran *V* inspiració d'un artista serio, enamorat de la bellesa, que interpretava y superava *V* art*clel seu temps. Si ^l templet no 's pot veure, si no's pot apreciar sa elegancia exquisida El causa d' una decoració barrohera, vindrà un dia que 'is inteligents en art lo tornarán decorar y farán que aquella obra, que no té parió ni tal volta igual en quan '^ concepció, sembli de marbre verdader y no ^s confongui ab la negror del temple.

Desde la mort d' en Panyó no s^ ha constrnhit res més que tingués carácter serio en cap iglesia d' Olot. Encara que 'i progrés en *V* art arquitectórich y sumptuari ha fet maravellas á Catalunya durant l' últim ters del'sigle xix, aquí per causas que no con^é encara explicar nos hem quedat en aquest punt ala lluna de Valencia. Tot lo constrnhit en iglesias y casi tot lo de casas particulars, porla 'j sello de llaquesa, de decadencia y de mal gust quan no passa á ridicula caricatin"aH Han desaparegut durant el sigle xix obras de gran prcu d' algún temple d'Olot y aquestas no s' han venut ni s' han robat, simplement s' han llensat A las escombrarías. Deis carrers y plassas han desaparegut totas las notas simpáticas de Kc-
 • naixement que donavan gran interés arqueológich á la població y la feyan agradableCn Deis antíchs convents del Carme y deis Caputxins han desaparegut, no ab la revolució, ni la cremaj sino ab la devoció mal entesa, una serie d' obras

"--"- dè grans mestres que ellíts solfis formarián un museu importantíssim y de gran ensenyansa, LÉI desaparició dt^l art del Renaixement A Olot com en molts pobles de Catalunya ha coincidit ab l'invasió y domini del Centralisme^ qual obrfi destructora pot contemplarse avuy EL plena llum, en el poble embrutit y en las costums degradadas. Quan las iglesias de niontanya eran \'eritfibles museus del pobk, quan ellas representavan un alt gv^u de cultura y benestar, Catalunya era rica, y en poblacions com Olot quan els teixidors anavan á las Presas ó al Mayol á fer cl dilluns, tastavan un noy de vi, pagavan ab una unsa de perruca, dcmanavan el cambi y se *n entornaban contents y alegres- Avuy, ¡pobre ¿icnt! fa molts anys que no n^ han vista cap d' unsa.

JosEPH BERGA.

Les flors.

XI i^M
AAA JAS A.A

UNA daror migrada y grisenca entrava i3t?ls iifl^s.ti^oísiac!
•batcÍí, y atravessanl s£lor y corCinatjes, s'esbandia'I^ÉÍÍS.
saleta omplintla d'im misteri ¿oíemniós. Per la escletxa et' una
porta que de la saleta comunicava á un qusrto^ ne sortia
un raig de ^Togosa llum que anava (i donar á la paret y
semblava brillanta estela ^jue deixes com rastre del seu pas
un penetran: perfum de flors.

Assegut en un silló de la saleta hi havia en Vicens F-là,
De colses en els braços del bilió y U cap acotat en les maiib
tenia una nena d^ uns cínq anys asseguda íl la seva íalda
que s' entretenia n cstirarli la barba tot dihentli:

—*Papd, papd*^ no esüg'uis trist, que jo n'ho vull... . ho
sents? . . . uMio vull *papá*....

Les paraules de la nena era V única remor que to] "ba-
va l silenci de la estada. De tan en tant s^ ohia l'odolar
al^nn cotxe pel carrer. De sopte, en Vicens rcdressá'l cap
y la nena, al vcurer brillar una liEíg'rima en aquells ulls
que la miraven, exclamà:

—Perquè plores *papá*":

—jo?—feu en Vicens—Si no ploro tontona^ si no plóio-o....

V besà á la nena apretantla fortament contra'l seu cor.
Després afegí,

—Hermosnraj re5'na meva, vina á Ter un petó E la *ma-*
má abans no se ^n vagij vols? „, Vina^ vina,..

S' aixecà^ doní la mEí ú la seva filla, y entraren els dos en aquell qimrto de quina porta níjtj rencada en sortia 'l raig de ^rogosa llum- Era una cambra mortuoria. Al mitj, demunt d'una taula coberta ab draps negres que queda- ven amagats per im sens fí de flors de totes menes per (lilí espargides^ hi havia una dona dormint el somni etern. La blancor de marbre de la seva care i-essaltava sobre tot- Ab les mans creuhades, els ulls closos, la boca entrobcrta per un melangiós somrís, semblava qu' en sa dormida som- niés un somni dols, agradós ú la seva ánima- •' '

' La "nena, al veürer "alió y 'Is ciris que voltaven lataulR, 's quedà soptada sense gosar dona un pas. Mirà al seu *papà* y preguntà:

—Dorm la *maníd*? • •- • ' "

—Si/ filla, sí,, vols ferli un petó? "

—Noj no, que la desvetllaria—digué ella temorencia/ ' "

•' —Si, fesli, amor meu,..

• —NOT no

' Y 's feya enrera com si volguós anarsen del quarto., ' "

—Y ahont se 'n va là *manid*?

-Lluny, molt lluny..., alparadis.

—Y tornarà aviat, *papà*?

—Si, aviar, aviat...

—Y perquè son aquestes ñors que li han posat aquí al voltant?,..

En Vicens no tornà resposta. La nena preguntà:

—Que no ho saps *papà*?

—Si, si, son . . . son perquè se la emportin . . . Elles les queia portarán allá lluny, molt lluny....'.

La criatura mirà al seu *papà*^ després á la morta y' semblà que -una ,boyra de tristesa passis pels seus ulls. . . , , .

• Feya mt^s d'un imy que la petita Mary esperara cjue tornes del vifUje la scvn *boññ niajua*Y la ?;mmf/no tornava per mes que ella ho demanava, ben demanat cada dfa al bon DeuLíi *inawá* no tornava, *j'i papd* no la estimava com abans^ prou que ho coneixia ella-

Y tenía rahó. En Vicens no estava per la nena, Feya altre cop vida de ¡solter calavera, y en V embrutiment de certes diversions, ofegava un dupte que se H havia aparegut remenant calaixos y papt?rs de la morta: el de que potser la seva esposa T havia enganyat, y aquella ñlla qu'ell creya sang de la seva sang, era de la seva dona y d'un altre. Probes no ^n tenía cap, pero 'l dupte ll corsecava V Ani; mL, y desde 'l día en que comensi:\ a torturar el seu cervell, s'havia allunyat bon xich de la seva filla. Com per una obligació, cada mati al llevarse anava á fcrli un petó, y/í; si alguna altre vegada l'acaronava, les carícies que li fey^f^ / ^VSV oren unes Caricias fredes, superficiales, com de complimenti}' ^^^;ki^'. pera no deixar trasUuhir lo que passava en el fons d^ seu ser. La posà al cuidado d' una institutriu, y ell, íugí tan ^ ^com poguè d' aquella casa trista, buyda, desde \^m^^(^p^'^^-% 1a que havia considerat V án^el del seu amor, v qu^ Ua-¿.:f '••x\

Dreta darrera Is vidres del balcó, ab el cap" ^ tpeaní^ ^ ^ ^ ^ ^ n^ aquells, Marj^ comtemplríva M paysatge, Devant seu s'^ ^ ^ ^ ^ ^ . ? ^ . tenia el jardí de casa seva. La primavera era arribada y al escalf de sos besos havien esclatat totes les flors, El sol alegre enjoyava 'l celAprop del jardí n' hi havia un

altre de petit, sense ñors casi, en quin duques nenes hi jugaven ab una senyora que les petonejava tot sovint. Mirava 'l jardí la pobre Mary, y pensava en com se n' havia anaC la seva *¡mim!* y que ningú la petonejavH ni la renyava ab aquells renys que més aviat son carícies, després en com havia vingut la institutriu, aquella dona de cara seria que no la deixava may sola^ que la reptava sovint, y que se cmpcnjava en ferli apendre unt^s coses més enrevesades y que ít n'ella T amohinaven més....

Sense voler, dugués llàgrimes rodolaren per les galtones de la nena que, cansada de mirar al jardí^ ^s giril y ñx^l U seva vista cap a dins de la sala. Llavors s' adonà ab tristesa del *bebé* que Jeya en un reco, d' aquell *bebé* tan hermos, tan gran que semblíiva una nena com ella... del piano que restava tencat com un moble inútil^ d' adorno no mes., feya tan temps que ningú havia fet vibrar les seves cordes!... La *majfid* U tocava Í\ V hivern després de sopar mentves ella jugava per la sala corrent ab el sen papá d' un canté al altre Uns que la son la vencia... Y tot s' havia acabat, tot... La *mamá* se n'havia anat cap á un pays lluny, lluny... qui sap quan tornaria,... El papá prou li havia dit aviar, però no tornava, no tornava p;ís... Passà pels ulls de la nena com un llampegueix y exclamà com sí enrahonés ab algú.

—Ja lio sé, ja ho sé ccm hi aniré ab la *¡navná*, ja ho sé!,,.

La tristesa desaparequé de sa care- Sortí de la sala, y ab quatre salts se plantà al jardí.

—Lluís—digué íl n' el noy del jardiner—aquesta tarde has d' ajudarme á cullir ñors, ho sents? forses llors tantas com poguém, Pero no 'n diguis res Et ningú. Ho faràs, eh? Ho faries y jo t'estimaré més. . . . \

—Péro senyoreta, 'l ^eu papà 'ns renyarà. Ja sap vosté que no vol qí^^ í^s toquem les íiors no més que quan ell ho diu,

—No tonto, no, quan el *papd* síEpígi perquè les vull no't dirá

res. . . . Eí per doriEirli una sorpresa á iV ell. . . . Ho faràs, di que sí que ho faràs?

—Lo que vostè digui senyoreta •

fi.

—Tinch una soni.,.—dig'Lié Mary aixecautse de la cadira ahont seya-'Meí ^n vaig' al llit. . . .

—Es molt aviat senyoreta . . . —fju la instiiiiitriu.

—Pero jo tinch molta son. . . .

-Vagi, vagi.

í#íi:-: ^TTr.íJT:S

La nena donà la bona nit, y 's fcu^acompanyar per la cam-;-' ',^ ,: \ ' '^
brera al seu quartc. Se despullí^, resíl, 's ñc¿\ al llit y fen veuí, r..
rer que tot seguit quedava adormidan La cambrera que cada
nit li feya una estoneta de companyia, apagà'l llum y sortí. ,
Els seus passos s' allunyaren y ú. la fi tot quedfi silenciós, j' ' %S' ' -'^ '

Llavors, Mary s'aixecà, encengué llum y poch <\ poch^.';? ^íi^
pera no fer soroll^ saltà del llit,' y anfi al quarte *lavabo*. En ^\,^ f(
una panera tapada ab devanials y ben amagada, li; havia '^'. ^lj\
un sens ff de flors que llensaven penetranta olor. L'agafa ^''yj^
ella, y ab totes les íorses la traigini\ lins aprop del sen, llit. ^''^xf^''
Després tenca la porta y comensá el seu trevall. Ana tra- '''; ^''''^''^;
guent les flors de la panera v posanüas demunt del llit, ^njg .¿¿¿^^j;..
tauleta de nit, algunes á terra, com recorda^'a haver vist que
les tenia la *mamá*. . . . N' hi havia de totes menes de flors; roses,
clavells, lliris, liexamíns, gardènies, lilars, verbenes, jonqui- „_^^
llos, entorcharsis. . . .

La feyna ja estava llesta. Ja no tenia mes ílors. Somriqué satisfeta y ab molt cuidado pujà al llit y pel coixí anbi esco-rreguentse entre mitj dels llensols mirant de no desarreglar les ñors. Apag:!'l llum, y s'acotxá. Se posà k pensar ab la seva *mamá*, somrient, somrient, mcnlves pel cap li passa-

"^^ííí

ven uns" àtivols rosats,-.enervadors, que semblaven gronxoliir-
la deHtosnmBqt^—encí'ulicntsela no sabia ahont.

La nena s' adoi;mí.

...**'f**

—Alary! . . . que fas que no 't llevas—digué 'l *papií* trucant
á lapòrta. Y veyent que no responia cntríl en el quarto.

—Dormilona, que son. . . .

NO pogué acabar la frase. La olor marejadora de Ics íiors
Ve l deturà un instant. S' acostà al llit, tocà á la nena y la troba
freda. En Vicens feu un crit d'csglay y caigué á terra.

Mary se n^ havia anat. Les tlors t' havien portat ab la seva
manid.

JosEPiiM.'^ AGVIRRE.

:£\e.vupació iCatalaineta ti' ©lot

SETZ; CL:RTAMEN LITEIARI

A vosaltres poelís y prosistas ayments de las Ilclras., éli-
talanas, la suscrita Junta Or^anisíidorEí del Certamen de
enguany, vos convida pera que contribuíu ab vostras com-
pOE^icions literarias al major lluhiment y esplendor de la
hermosa festa que tindrà lloeh, si Deu vol, en una délas
diadas en que nostra volí;uda vila celebra la festa major
dedicada á la Verge del Tura,

Cartell

I. FLOR NATURAL; premi anomenat *d' honor y cortesía* s'
adjudicarà á la mcUor poesia de tema lliure. L' autorj com es
costum, deurá ferne presenta la dama de sa elecció, la que,
proclamada Reyna de la Festa, desde son Uoch presidencial
entregaría *ls demás premis als autors Uorejals.

II. L^ li.M- A.iü,\TAMEKT d' aquesta Vila, oferoix un objecte
d* art, al que meUor descrigui cu vers ó en prosa un dels actt^s
típichs de las festas de Xtra. Sra. dol Tura, no premiat ja.

Ili. L* AGRUPACIÓ CATALANISTA, ofereix una ploma d* or á
la mcllor poesia de Patria,

IV. EL Rv^•T, DR. D. ESTEVÍÍ FEI^RER, Rector d'aquesta
vila, ofereix un objecte d'art á la mcllor poesia de caràcter
marcadament rclligiós.

V. L' EK-CM. SR. MARQUÉS DÍÍ CAMPS, Senador per uqueata

província, ofereix un objecte d'art al millor quadret en prosa de tema lliure.

VI. Dox- Josep BERGA Y BOIX, ofereix un quadre al oli, representant un assumpte del Pirineu, al millor treball sobre el tema "Vintatres que reportaria un Museo-Biblioteca a la vila d'Olot,/"

VII. Dox Joan BILÍGA Y BOADA, ofereix un dibuix original del donador a la millor comèdia per a homes sols.

VIII. Dox Miquel DOGÈ, ofereix un quadre al oli, original del mateix a la millor composició dramàtica per a homes sols.

IX. DON JOSEPH LUMONA, escultor, ofereix un objecte d'art al treball que en prosa o vers *ridiculisus ais catalans que, sens legitimitat impedim, parlan en castellà en dies de Jeyna y també en dia de festa sens respecte a la llei del descans dominical.*

X. DON CELESTÍ DEXESA, escultor, ofereix una obra d'art al millor quadret en prosa de caràcter montanyenc.

XI. Dox Josep CLIMÀ, escultor, ofereix un objecte d'art al millor poesia de tema lliure.

XII. Dox ARSENI BERTRÀ, escultor, ofereix una obra original del donador a la millor poesia humorística.

XIII. La casa "EL ARTE CIÉSIA, del Sr. Vayre i la Bassols y Cia ofereix una imatge de Sta. Cecilia de 50 centímetres, a la millor composició musical de cançó popular, sobre la lletra ben vista per l'autor.

XIV. La casa "LAS ARTES RELIGIOSAS, dels Srs. Prat y C. ofereix una artística imatge a la millor poesia, de caràcter líric, a propòsit per a una cançó popular.

XV. La casa "ARS NOVA, ofereix un baix relleu decoratiu titulat "Poesia, a la millor composició en prosa sobre "Las Arts en Olot,.."

XVI. L'UNió CATALANISTA, ofereix un volum de las Poesias d'en Àngel Guimerà (edició de luxe), al més encertat *Decret del Nacionalista Català.*

XVII. Dox Fèlix ALBÓJ Diputat a Corts per aquest districte, ofereix un objecte d'art (la més inspirada lletra per

> \m Himne d Olot, 6 al mcllor Estudi hisiórich-arqúico Jógí^h sobre íúiujuincnl artístívfí deia comarca.

XVII DON MIQUEL BLAV, ofereix im objecte d'an, á la nielíOT pociíia de tema lliure.

XIX. EL R\T. D, JOSFJMÍ CURÓS, R<jcl-or de Santa Margari da d(.' Biany; i, ork.-rcix una ploma de plata^ ;i la mellor poesia de tema lliúre,

XX, DON CAMÍLO MULLP^RAS, ofereix un objecLc d' arU á ja mcllor composició en prosa 6 vers de tema lliuro,

CONDICIONS

1.^ Tots els trevalls han d^ ésser inèdits y esci'its en català,

2;" Dits trevalls dciiràu ser enviats al Secretari del jurat ealiñcadó'r D. Octavi Pell, ca]i"cr de Sant Tomás 2,' abans del 20 d'A^;"ost vinent acompanyats d'un plech clos que conting:a 'l nom del autor y que porti à la coberta el títul y lema de la composició respectiva.

3:^ Ed' Jurat concedirà tants accèssits cum cj-e; >ni convenient.

4,^ La Junta Organisadora SC reserva la propietat de las obras premiadas durant mi any, á contar desde el dia de la festa.

El Jtirat estarji compost dels Srs, D. joseph M.^ Roca, President.—D. Pere Palau Gouzalex de Quijano^ Vis-prcsi-'-'- deiíL—Dr. D. Eugeni Aulct, Pvre., D, Josepií Xuch'i, Vocals [—y D. Octavi Pell Secretari.

" La composició musical será jutjada per la Secció de Música de T "Instittit Olotí.,.

Els objectes destinats á premis estarán exposats al públich 8 días abans de 'l Certamen.

La Junta orffanisadora está composta dels Srs. D, Jaume Gassiot^ President.—D. Joan Dou, //—í^sorí:/-.—D. Eveli Barnadns,—D. Joseph M,^ Torras y D. Jaume Agustí, Vocals. —y D. Eduart Bassols, Secretari.

Olot, Juliol de 1905.

INFORMACIÓ LOCAL

Ab lot y que ^n el numero interior prometérem ocuparnos de la «Ressenya històrica del sanuarí de NLra. Sra, del Tura» del aínicli Don JosGpli Saderra, ens ve; ém privats de ferho, á causa d'excés de maierial, Procunaréni resi^rvarli uir llocli en el número vinent.

ZJs'^^^s^ò

Pel mateix moüu ens liem vist privats dj iii^erLap en aqueí número la ressenya de las dos ¡inporíaníjssunas veLliadas musicals que dona en l' ^Institut OloLi& els días 1 y 2 del present el *Qaaríeío Caíala* formal pels joves arlísías, Lluç Picho I, Joan^FJiqueras, Eladi Cosia y UícapL Picíioí, dol conservatori de Paris, Igualment prometem l'erho en el número pròxim.

Eu el <(Museo-Biljlloteca» s'han rebut importants donatius y dipòsits que prcivan l' ontussióisme c[uc per ell sent oi nostre poble. Els celebrats artistas Don Mitjnel Blay y Don Josepli Ciará han comunicat á la Junta de Govern que estavan decidits à cooperar ab totas sas forsas á tan lloable obra. Dintre [locí se íebran varis quadres v alguna eacuiptura de Madrit.

